

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindelicorum, 1690

Dies Septimus. De baptismo Christi, & ejus post Baptismum in desertum
secessu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

reant, parum de Deo solliciti, & hi sunt
 pocritæ. Ne ergò aberres, Anima devota
 primarium tuum studium in omnibus
 adimplendo beneplacito divino; secun-
 darium de bono proximi exemplo, qua
 vera est ad perfectionem via. Ex eo
 num, quod Redemptor tuus in tanta hu-
 militate & abiectione totis triginta annis
 tuerit, & vix ullum Divinitatis suæ per
 culorum patrationem specimen dederit,
 scire debes, plus temporis tribuendum
 pro virtutum incremento, quam alie
 primitusque nobis ipsis invigilandum,
 verò etiam alijs.

SEPTIMUS DIES

*De Baptismo Christi, &
 post Baptismum in desertum
 secessu.*

MEDITATIO TERTIA

PUNCTUM PRIMUM.

CONsidera, Anima devota, sum-
 mam Matrem suam, qua ad
 coluit, ut instante prædicationis suæ
 re prius eidem valedicere, & per hoc

tiam quasi petere voluerit. Quàm hæc dulcissima separatio pientissimæ Virgini fuerit gravis, credet is, qui ex amicissimis non neminem perdidit, aut amittere cogeretur. Quo amor est intensior, eò subtristior est avulsio, amor autem iste erat intensissimus, unde & gravissima separatio. Obtenta hac licentia solus ad flumen Jordanem concessit, ubi S. Joannes publicanos & peccatores baptizabat, quos inter medium se collocans & ipse baptizari voluerat. Considera profundissimam Christi humilitatem, cum enim Baptismus Joannis fuerit Baptismus pœnitentiæ, ipse verò Christus totus innocens, sanctus, & perfectus, imo ipsa sanctitas & perfectio, nihilominùs subeundo hoc lavacrum in oculis hominum peccatoris specimen præferbat, quod utique incomprehensibilis humilitatis erat actus. Pondera hanc humilitatem, & quantò intimiùs vales, cordi tuo imprime.

AFFECTUS.

O Mi amantissime Jesu! quid agis? Tu innocens es, omnis pœnitentiæ incapax, & te submittis Baptismo Pœnitentiæ? Tu justus es & sanctus, & peccatoris speciem deferre non abnuis? Ah! Anima mea, quando nam disces immensam Domini

mini tui humilitatem? ipse justus, & beatus, imò Sanctus Sanctorum, peccatorum remedium cupit, ut te ad humilitatem accendat, sed rui peccatis onusta, quamlibet confusio positiu- bram sagacissimè declinas, tuoque fa- solidab- cæcata non formidas justam te coram cureni- bus propalare. Ah perversam mortu- noribu- vicem! Tu, benignissime Jesu! ab omni- ipsum- cati umbra immunissimus eras, & ad- finities- peccatoris speciem te demisisti, & ego nec cu- catrix maxima vel umbram peccatricis Magist- naciter subterfugio, horreo, execrori- mibus- confundi, non vilipendi, non contemp- exemp- sed exaltari, adorari, coli & asstima- tuere, da. Ah miseram me, quando unquam persecu- testanda hac superbia me abdicabo? eludes- donam Sanctissimi Jesu mei vestigi- stam?

Fructus & proposita. C

Consideratio hæc, Anima devota fuisse J- exiguo tibi erit adminiculo ad- verus N- piendum ardens desiderium i- lus: Et- mnes te supprimendi, omnibus cie, sic- summæ tibi erunt delicia. Videbis insona- exactissimam, quin imò necessariam mibi be- peccatis pœnitendi viam, esse humi- va, qu- utpote virtutum omnium fundamen- etur. quamvis huic omnes aliæ virtutes in-

beant, nulla tamen magis quam pœnitentia, quæ absque humilitate nunquam erit bona, sed ruinosâ ac quovis vento deijcienda. Propositum (quod erit omnibus te postponere) solidabit, si in Dei filium oculos conjeceris; cur enim tædeat animam personis etiam minoribus se submittere, quum perspexerit, id ipsum à Christo præstitum, qui Joanni se infinities abjectori subiecit? Vilescet Mundus, nec curabis multum, si ab eo contemnaris, Magistro tuo Sanctorum sanctissimo in omnibus prælucente, hic tibi speculum, hic exemplar, hic incitamentum esto, hunc intueri, hunc considera, & quævis approbriæ, persecutiones & injurias haud difficulter eludes ac vinctes.

PUNCTUM SECUNDUM.

Considera, Anima devota, cum Christus Dominus in aqua fuisset constitutus jam jam baptizandus, revelatum fuisse Joanni, quod is ipse esset Dei filius, verus Messias, totiusque humani generis salus: *Et descendit Spiritus Sanctus corporali specie, sicut columba super ipsum, voce de cœlo insonante: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi benè complacui.* Considera & observa, quàm frugaliter Deus virtutem remuneratur. Christus peccatoris speciem induit,
K Pater

Pater filium suum dilectissimum omnibus
 gnoscendum proclamat, ille se noxius
 spersum, hic sanctum, innocentem, ipse
 met Deum. Unde habes, quàm verè
 litas nunquam possit supprimi: qui in
 Mundo se humiliat, & ad infima deijcit,
 tatur in altero ad usque æthereas man
 Esto contenta, O anima, si humiliatam
 contemptam & ab omnibus concub
 experiaris, Deus enim humilium celis
 & amantissimus non intermittet suo re
 re te elevare. Age viriliter, & confide
 persevera in tua humilitate, modica
 sione æternos honores comparatura.

AFFECTUS.

Vidisti, anima mea, quàm insip
 agat, qui toto nisu caducis hifce
 ribus inhiat? hodie sunt, & cras
 comparent; hodie honores, cras contum
 nes & opprobria. Veros honores
 humilia te, humilibus enim Deus dat gratias non
 suaque benedictione replet, ubi infirmitas
 superbos despicit & retundit. Proceris. S
 tur omnes terrenæ excellentiæ, abest quolibet
 res; Tu, O mi Jesu! eris culmen meum, sufficit, e
 pus, ad quem colimabo. Da, O Redemptor, annota
 mi! ut consequar, quod suspiro; da, ut in rami
 niam, quo anhele; humilitatem eligo, bene fi

Suspiro, hanc votis omnibus exopto. Inse-
re me, obsecro, humilium tuorum coetui, ut
& ego cum illis ab omnipotenti tua dextera
protegar; hæc mihi esto dispensatrix muni-
ficentissima, ab hac in me depluat, quidquid
honoris, quidquid exiftimationis & excel-
lentia in me redundare potest. Nolo ho-
norem alium, nolo alias dignitates, nisi ab
hac sanctissima tua dextera dispositas &
elargitas.

Fructus & proposita.

SCias, anima devota, veram humilitatem,
non consistere in eo, ut oretenus quis se
humiliet, sed id ipsum è profundo pe-
ctoris tui pullulare, omnes illos actus ore
prolatos cum interioribus concordare debe-
re. Multi plenis buccis peccatores se profi-
tentur, & contententur, id ipsum tamen ab alijs de se dici no-
lunt, quia exteriùs duntaxat, non verò inte-
riùs, humilitatem sectentur. Vera humili-
tas non in externis solummodò actibus con-
sistit, sed primariò & principaliter in inter-
ioribus. Si interiùs non fuerit solidè radicata,
quolibet adversitatis vento deijcietur & de-
trahet, quemadmodum enim planta, uti rectè
annotavit S. Basilus Seleucicensis, nunquam
in ramis seu fructibus pulchra apparebit, nisi
benè fuerit radicata & in radice integra ac

Orat.

28.

K 2

inco-

incolumis, ita non comparebunt pulcherrantiffi
erunt boni externi humilitatis actus, speratio
mas in corde radices egerint, intermerfiffe
ipfo abjectè & humiliter sentiendo. tiones a
pone igitur toto cordis affectu vere prædest
tati insudare, tantaque solertia radicem Redem
interiùs figere, ut nullo contemptuum ritu San
ne avelli aut eradicari possit. tentatu

PUNCTUM TERTIUM

Considera, Anima devota, mira
Spiritus S. effectum, vix enim
Christum in Jordane visebatur
illicò in solitudinem eum deduxit. minis in
fertum fugit: primò, ut applausu manis;
num jam in laudes resolutorum effe tum &
tum, ut ostenderet, proprium Spiritu notescere
perducere in solitudinem & ad oratimque
Considera ejus per quadraginta dies digitus
commorantis assiduas preces, carnis gam ho
cationes, aliasque præclarissimas tificatio
Societas ejus cum bestiis, uti testatur Magist
lista. Pugna & certamen cum Primo Revert
tenebrarum, quorum tentationibus vertere
submiserat, ut nos roboraret & modum illum,
ceret, insidiantis inimici technas elonamih
Tentari voluit, inquit S. Gregorius Pape, O s
nostras tentationes suis tentationibus me à cr
Amor sanè ingens & simul remedium me or

Marci.
1. 13.

Hom.
16. in
Evang.

stantissimum, secus enim pateret ingens de-
sperationis barathrum, cui plurimi se im-
mersissent impiè creduli, ob immixtas tenta-
tiones à Deo se reprobatos, ubi nunc notam
prædestinationis desumunt, cum ipsemet
Redemptor verus Deus & homo plenus Spi-
ritu Sancto, atque ipsamet sanctitas fuerit
tentatus,

AFFECTUS.

AN credis, Anima mea, Spiritus S. ha-
bitaculum te esse? Falleris, Ah! fal-
leris. Ubi enim ejusdem Divini fla-
minis in te effectus? Inhies applausibus hu-
manis; vix quidpiam tuo judicio honorifi-
cum & laudabile præstas, cum omnibus in-
notescere, & marmoreis tabulis inscribi, pas-
simque magnificari affectas. Non est hic
digitus Dei, Spiritus S. humilia suadet, fu-
gam honorum inspirat, orationem & mor-
tificationem inculcat. O quàm distas à tuo
Magistro inobediens, refractaria discipula!
Revertere, revertere, Anima mea, & con-
vertere ad Dominum Deum tuum; Invoca
illum, & quanto intimiùs vales, clama: Do-
na mihi, O Domine, Spiritum tuum, Accinge
me, O Spiritus cœlestis, ad solitudinem, exue
me à creaturis, inflamma cor meum, ut totam
me orationi & mortificationi consecrem.

Benè est, O Anima, esto virilis, con-
 Deo tuo, qui nunquam deest invocans
 & sperantibus in se; Elige semper ab
 contempta esse, fuge consortia hominum
 obtempera instinctibus internis, & Spiritus
 possidebit te; Hic, hic te juvabit, hic
 bit te supra te, hic docebit te viam
 torum Dei, hic comes & dux erit ad
 æterna, ad quæ semper aspiras. Ergo
 Anima mea, in hoc Spiritu tot & tam
 na? Ergo ne Spiritus iste tam facile &
 heroico volo recuperandus? Quid mihi
 rabis! an ejusdem possidendi studium
 ges? Absit, O Jesu mi, O Redemptor
 Præceptor amantissime! Ecce miser
 me, *tota nocte laboravi* in tenebris vani
 pij applausuum humanorum, & nihil
 si fenum & nihil. Tentabor & con-
 bebam, quia ignis tuus cœlestis, flamma
 num, non fulsit mihi, aut saltem ignis
 hi erat. Nunc verò, cum lucidissimo
 sanctissimi exempli tui præluceat, et
 in vestigia tua ruentem, in desertum con-
 dam, conculcabo, quidquid terreni
 aut alterius commoditatis allicere con-
 tur; tecum, O mi Jesu, pugnabo, tecum
 giam consortia hominum, tecum re-
 da & illumina me Spiritu tuo, ut te
 vincam & constans per-
 sistam.

Fructus & proposita.

Terno fulcro contra inimici insultus armaris per hanc meditationem, Anima devota; Primum est, ut, quantum possibile fuerit, fugias consortia hominum, aut saltem, si aliter fieri nequeat, nimiam & non summè necessariam eorundem frequentiam, ne dicere cogaris cum experto illo: *Apud Thom. Kemp. l. 1. de imit. Chri. c. 20. n. 2.*
quoties cum hominibus eram, semper minor homo, id est, tepidior in virtutum tramite, redy.
Alterum sunt ipsamet efficacissima media contra omnes tentationes, nempe *oratio & mortificatio*, quibus, ceu inpenetrabilibus scutis, omnia inimici tela eluduntur. Tertium est constantia in usu dictorum mediorum, & hanc discis à quadragenaria dierum & notitium perseverantia, qua Magister tuus in solitudine perstitit, ut enim Dæmonis, Carnis, & Mundi technæ subterfugiantur, non sufficit semel duntaxat aut per diem semortificare, sed oportet semper orare, semper se ipsum vincere, semper paratum & armatum esse.

